

Био сам преоштар, али српски народ би се поносио. Курти се детонирао. Премијерка повезала насловну страну Данаса и твит с позивом на убиство Вучића.

Разговор са потпредседницом Народне странке и психијатром Сандом Рашковић Ивић почињемо питањем из њене струке – како се после дана у коме је бомбардован оваквим говором осећа човек који већ има довољно сопствених проблема?

Не треба човек да буде психијатар, па да се осећа ужасно. Свако ко мало мисли. Онај ко се препустио том прању мозга, опет се осећа лоше. Човек који се није препустио прању мозга тужан је, али му се чини да се губи нада да ће икад бити боље. Може и да се наљути и, верујте, здравије је наљутити се.

Недавно је Вучић у политику увео канибализам. Да ли бисте се сложили да су тиме пређене границе и да ли постоји тачка када грађани престају да верују свему што чују у медијима под контролом власти?

Мислим да је прича са канибализмом била контрапродуктивна иако је Александар Вучић мислио да ће тиме придобити људе, да ће их заплашити, да ће издићи себе и показати каква је он снажна личност која се подигла против људи који су толико изопачени и да са њима ратује. Међутим, код већине грађана то је изазвало одвратност. Јер ти људи који су били одвратни и који су, заиста, млели људе, имали су сараднике у Влади Србије. И ту Вучићеву причу учитавам као покушај да заплаши људе, да се окамене и не питају – а где је била власт, где је било Министарство унутрашњих послова, надлежне службе које реагују на један твит, на пост на фејсбуку и за пола сата је неко ухапшен? А ово је трајало годинама.

На трибини у Крагујевцу говорило се о последицама које је пандемија корона вируса оставила на здравствени систем. Лекари, међутим, све више упозоравају на последице које ће протекла година оставити на ментално здравље грађана. Како се озбиљно друштво бори са тим последицама?

Ова пандемија, као и ратови деведесетих, чекају своје психијатре. Није само ствар у пандемији, већ у контексту у коме су је грађани трпели. У начину на који је власт покушавала да се избори са пандемијом и на пандемији да убере политичке поене: Вучић се све време приказује као спасилац и да све од њега зависи. Људи су анксиозни, депресивни, са потпуним губитком поверења. У таквом друштву не можете сачувати нормалност и не можете живети у породичној тврђави у којој ће све бити дивно, јер не можете од куће да правите санаторијум.

Годишње истраживање „Здравствени извештај 2021.“ фармацеуистке компаније Штада показало је да је само 39 одсто испитаника из Србије током пандемије највише бринуло због могућности да се зарази Ковидом, што се поклапа и са резултатима на европском нивоу, који су показали да је већини Европљана далеко већу бригу стварала изолација и немогућност контакта са ближњима.

Закључавање старијих људи, којима су били ускраћени контакти са ближњима, да би се само пар дана од престанка закључавања одиграо дерби, па митинзи који су били предигра изборима, па избори... Људи су с правом љути, јер им је одузето неколико месеци живота и контаката. Ковид је озбиљна ствар и треба се чувати, али се још више треба чувати панике.

И у каквом друштву се избори за савете месних заједница спроводе уз присуство највиших функционера владајуће странке, што се прошлог викенда догодило у Новом Саду, који чак и не живе у том граду?

Дуго сам у политици, била сам и амбасадорка у Италији. Никада се није догодило да Берлускони, страначки прваци долазе на места на којима се одржавају суперлокални избори. То само значи да напредњаци ништа не желе да препусте случају. Јер, ако се у некој месној заједници појављују високи функционери једне странке, па и државе, то је знак тоталне контроле. Орвелијанума у коме живимо већ десет година.

Народна странка је недавно објавила да ће, „када преузме одговорност за вођење

државе“ вратити пензије које им је, како сте рекли, председник Вучић „без калауза и чарапе на глави“ отео са банковних рачуна. Најчешће питање које су постављали читаоци Гласа Шумадије било је – одакле?

Природно је да људи питају одакле. Потребно је направити одређене прерасподеле. Није нормално да страни инвеститори добијају толики новац, није нормално да се гради национални стадион који ће да кошта 250 милиона евра, када за цену националног стадиона можете 60 посто дуга пензионерима да вратите само од тог једног бесмиселног пројекта као што је национални стадион.

Какве су реакције грађана на ту идеју?

Имали смо штандове, људима се идеја допада, али не верују да је то могуће. Не верују да ће Вучић то да пусти и као да не верују да ће Вучић икада да сиђе са власти. Кажемо им да се мислило да ће и Милошевић да влада 50 година, да се све мења и уверена сам да много и од грађана зависи. Да се на изборима наоружају оловкама, да игноришу притиске, јер слободни избори су основно цивилизацијско право.

Можда мало зависи и од опозиције. Мислите ли да је грађанима јасно када кажете да је бојкот опозиција „права опозиција“?

Медији са националном фреквенцијом, путем којих се већина, нарочито старијих грађана, информишу, за опозицију су затворени. А чак и ако се догоди да неко из опозиције учествује у некој емисији, изложен је „топлом зецу“. Бојкот избора је, показало се, био добар зато што су ствари огољене. И Србија и свет знају да опозиције у парламенту нема, да су слободе угушене и захваљујући томе имамо и неке преговоре. Како ће они завршити – не знам. Мислим да ће Вучић морати мало да нормализује медијску сцену. А када нормализујете медијску сцену, донекле се нормализује и живот, јер су вести другачије од ових које сада гледамо на националним дневницима. Опозиција мора да се окупи око неких тема и колико год може наступи заједно. Мајка сваке промене јесте промена у медијима, јер како да допрете до грађана ако не преко медија.

Једна од тема је и акција коју водите за враћање, како кажете, отетих пензија. Уставни суд је својремено одбио да расправља о иницијативи за заштиту

***уставности одлуке о умањењу пензија. На које правне прописе ћете се позвати ако
будете били у прилици да одлучујете о враћању пензија?***

Пензија је стечено право. И није смела да буде отимана. Једино у случају рата може да се завуче рука у пензиони фонд, али се првом следећом приликом враћа. Овде је завучена рука пензионерима у џеп.

***Шта је са категоријом пензионера који су тај статус добили у време када већ била
на снази одлука о умањењу пензија?***

Потребно је прво вратити људима којима су пензије отете. Немамо број пензионера којима су умањене пензије, јер су неки у међувремено преминули, али имамо цифру од 839 милиона евра. Што је сасвим плативо.

(Народна странка, glassumadije.rs)